

Dýrgoldin samgonga

TAD gerst alt meira klárt fyri fólki, at vit hava eitt landsstýri og eina landsstýrissamgongu, sum ikki eru før fyri at loysa okkara politisku og búskaparligu trupulleikar. Fara vit annars eitt sindur aftur i tíðina, ja, so var einki mark fyri, hvat hesir flokkar kundu útrætta. Javnaðarflokkurin var tann stóri skaðagripurin í føroyskum politikki. Fingu vit bert javnaðarflokkurin burtur frá politiskari ávirkan, so skuldi alt gerast gott — allir trupulleikar verða loystir sum ein svísk.

ÚRSLITIÐ var fyrst ein samgonga, sum skjótt rendi seg fast. Síðan ein tann margháttligasta politiska skurvblending, sum hevur sæð dagsins ljós í Føroyum: ein samgonga við fólkaflokkinum, tjóðveldisflokkinum og sambandsflokkinum. Eisini hendan sam-

gongan hevði svar til allar spurningar og loysnir upp á allar trupulleikar. Men skjótt gjørdist greitt, at eisini hendan samgongan var sameint av einum negativum endamáli: at halda javnaðarflokkinum uttanfyri. Út yvir hetta negativa endamál er hendan samgonga hildin saman av sera trongum og egoistiskum persóns- og floksáhugamálum — eru tey nevnd, so eru tey kend!

MEN hvussu er so úrslitið? Hvørjar eru avleiðingarnar fyri Føroya fólk av politikkinum hjá hesi margháttligu samgongu? Avleiðingarnar eru arbeiðsloysi, versnandi tænaastøði, minkandi møguleikar á sjógv og landi. Bremsurnar verða langaðar í uttan fyrilít fyri fylgjunum. Tað, sum Schlüter og Ellemann-Jensen hava brúkt sjeið um at bróta niður, hava fólkaflokkurin, sambandsflokkurin og tjóðveldisflokkurin klárað uppá sjeið mánad. Men hetta er so tað einasta

teir hava klárað og prisurin fyri hendan ný-ella superthatcheristiska politikk er høgur, ja, so høgur, at tað fer at taka mong ár at bota skaðan aftur.

ALMANNAVERKID liggur longu í sori, niðurteljingin til sjúkrahúsværkið er byrjað, fólk missa hús og heim, láglønt fólk og stakir upphaldarar verða sett aftur til fimtiárin. Hetta er tann illa kenda fólkafloks-sambandsstíðin, tá veruliga var munur á fólki. Tann javnaður, sum veruliga hevur verið síðan sekstíárin, verður nú kalt og kyniskt burturbeindur. Offrini eru tey somu sum altíð, tá forstokkaðir borgarligir høgaflokkar stýra: børnini, tey gomlu og veiku — øll tey, sum ikki megna ella orka at gera seg galdandi í borgarliga junglukórinum.

TAD finnas, aðrar loysnir enn tær búskaparligu junglulógir, sum landsstýrisflokkarnir saman við sínum altjóða brøðraflokkum

svørja til. Tað gevast aðrar leiðir enn tær politisku blindgøtur, sum fólkaflokkurin, sambandsflokkurin og tjóðveldisflokkurin ganga við opnum eygum. Hesar eru tær loysnir, sum bert javnaðarflokkar um allan heim kunnu bjóða og tær gøtur, sum bert javnaðarflokkar kunnu ganga. Hetta kemur heilt einfalt av, at bert javnaðarflokkar byggja sín politikk á samhuga og ikki egoismu, á javnaða og ikki á mismun. Hetta stendst av, at javnaðarflokkurin er tann einasti flokkur, sum vil leggja byrðarnar á tær sterkastu herðarnar og ikki tær veikastu, at javnaðarflokkurin altíð hevur roynt at finna loysnir og geva fólki mót og lívsvilja í staðin fyri at taka mátt og megi frá fólki. Her er munurin millum javnaðarflokkin øðrumegin og allar hinar hinumegin. Prógvini fyri hesum liggja beint fyri fótunum og aðalprógvið — tann thatcheristiska figgjarlógin verður lagt fyri almenningin fyrsta dagin! Ein dýrgoldin samgonga!

Skerjingin rakar sjúkrahúsværkið og brúkarán meint

Fólk uppsøgd og tænaastan versnar

— og starvsfólkini, sum verða eftir á sjúkrahúsunum, skulu til at renna skjótari. Hetta er eitt úrslit av skerjingunum, sigur sjúkrahússtjórin

Hogni Joensen, sjúkrahússtjóri, vil ikki gera viðmerkingar til uttalið hjá lögmanni í Sosialinum týsdagin

— Eg havi onga viðmerking til uttalið hjá lögmanni, um at skerjingarnar á Landssjúkrahúsinum og Klaksvíkar Sjúkrahúsi eru bæði realistiskar og rimuligar. Hetta sigur Hogni Joensen, sjúkrahússtjóri, við Sosialin.

Uppá fyrispurning um tað veruliga er so, at skerjingarnar á sjúkrahúsinum ikki fara at hava sera álvarslegar avleiðingar við sær, sigur hann, at hvat lögmaður úttalar seg um í fjølmiðlunum kann ein embætismaður undir landinum ikki gera viðmerkingar til.

— Eg havi fingið greitt at vita frá landsstýrinum,

at sjúkrahúsværkið skal halda seg innanfyri eina ávísu upphædd, og hetta havi eg eftir besta førumuni roynt.

Sjúkrahússtjórin hevur herfyri latið eitt nýtt álit til figgjarnavndina, har greitt verður frá teimum sparingunum, ið skulu fremjast og hvørjar avleiðingar tær hava.

Hann sigur annars, at ætlaðu skerjingarnar hava eina verri tænaastu við sær, fólk verða uppsøgd og starvsfólkini, sum vera eftir á sjúkrahúsinum, koma at renna eitt sindur skjótari.

Uppá fyrispurning um hann hevur havt samband við tær ymsu deildirnar á sjúkrahúsinum og spurt

seg fyri, hvørjar avleiðingar skerjingarnar fáa fyri sjúkrahúsværkið og harvið brúkarán, sigur Hogni Joensen, at hann bara hevur havt samband við leiðslurnar á sjúkrahúsinum t.e. fyrstæðu, kvinnurnar, umsjónarmenninar og yvirlæknarnar. — Eg havi latið tey vita, hvørjar upphæddir tey hava at ráða yvir.

— Men heldur tú tað er rætt og rimuligt at fremja so stórar sparingar á sjúkrahúsokinum nu beinanvegin?

— Eg úttali meg ikki um hvat er rætt og rimuligt, eg lýði bert boðum frá minum arbeiðsgevara, sum er politikararnir.

jan